

IN PACE IN IPSUM

DORMIAN ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTERTUR NUDUM ALTARIA

QUI FRUMENTUM

ELECTORUM CONSERVASTI

XXVII. ÉVF. 1927. JANUÁR.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Graphonormo nyomda és színterítő T. U.

ECE AGNUS DEI

CUDUS NON SUM DIGNUS

VERGO ITSUM, OUEM GENU

IT DEUM ABRAVIT

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORAEUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO

VERGO ITSUM, OUEM GENU

VERGO ITSUM, OUEM GENU

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula*: Ővele! — *Óhegyi Balázs*: Tudom. — *Dr. Babura László*: Dicsőség — békesség (elmélkedés). — *Dr. Tiefenthaler József*: A budapesti Oltáregyesület, az eucharisztikus élet központja. — *Reiner Irma*: A vadászat vége. — *Oltáregyleti élet*. — *H. Mexikó*.

Szerkesztői üzenet: *N. N.* úr kívánságának a jövő számunkban teszünk eleget, amikor is az Eucharisztia liturgiájába vágó több kérdésére felelni fogunk.

* * *

Könyvismertetéseket is helyszüke miatt a jövő számban.

Az 1926-ban elhunyt és a központban bejelentett Oltáregyesületi tagok névsora:

Tibor Mártonné, Deák Károlyné, Budapest; özv. Hönig Károlyné Inke; Baritz Istvánné, Baritz István, özv. Tihanyi Béláné közp. terjesztő, Murmann Alexandra közp. terjesztő, özv. Mitskó Ferencné közp. terjesztő, Budapest; Demeter Mária, Demeter Erzsébet, Rakamaz; özv. Gyerálek Istvánné, Hegyváry Károly, Budapest; özv. Gálly Istvánné, Oláh József, Varga Veron, Győri Rózsi, Karancsság; Meráth Károly, Soproni Géza, Budapest; Garasits Ágnes, Rákosszentmihály; Kurzner Anna, Walicsek Györgyné, Bence Szentpály Gabriella, Prohászka Gáspárné, Grössinger Józsefné, Szabó Sándorné, Takács Istvánné, Budapest; Heliner Erzsébet, Urbán András, Koblak István, Vámosmikola. Imádkozunk értük!

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

	Pengő		Pengő
«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés	2-50	Kis szent Terézia szelleme...	5-50
Egyes példány	—25	Litánia latin szöveggel	—05
Régi teljes évfolyam	1-20	Litánia szent Józsefről	—05
Régi egyes példány	—10	Levelezőlapok «Örökimádó temp- lom»	—10
Az O. E. Útmutatója	—80	«Kánter Károly» emlékkép	—05
Vezérkönyve	—80	«Jézusom Örömom» folyóirat, elő- fizetés egész évre	1-60
Felvételi füzet	—06	Egyes példány	—16
Félszázados története	3-—	Régi teljes évfolyam	—80
Érme	1-20	Régi egyes példány	—05
Szervezése és működése	—10	Az Euch. Gyermekek Szöv. érme	—60
Jézus Szíve hónapja, füzve	—30	Indulója	—08
Kötve	—60	Kis Örökimádás imakönyv	1-50
Nádasdy «Havi magány»	—80	Fehér lilium	—15
«Kánter Károly» emlékkönyv	1-20	Szent József imakönyv	3-50
Szent Zita élete	—20		
Egyszerűbb kiadás	—10		

🌀 Ovele! 🌀

AZ ÚJ ESZTENDŐ első napján leborulunk a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt és szent igérettel fogadjuk, hogy Óvele akarunk járni ebben az új évben.

Az Oltáregyesület első hivatásának választotta a legfölségesebb Oltáriszentség méltó tiszteletét: a szentségimádás és a gyakori szentáldozás terjesztését. Krisztus jelenlétének átélése és a Vele való minél bensőségesebb egyesülés segít igazán Óvele élni. Minden embernek jól esik az a tudat, hogyha valamely feladat megoldásában segítői is vannak: hisz nem vagyok egyedül, amit magam meg nem tehetnék, egyesített erővel elérhetem. Ámde sokszor csalódunk segítőtársainkban. Elszámítjuk magunkat, mert teljesítőképességüket nem ismerjük. *Krisztusban sohasem csalódhatunk.* Az Óvele való élet eredménye abszolút biztos. Ki az Ő utain jár, az nem jár sötétségben, aki az Oltáriszentséget méltóan veszi magához, *«annak örök élete vagyon»*, annak üdvössége bizonyos, ha így éri a halál.

Ez a gondolat kell, hogy átítassa lelkünket; az esetleges lanyhaságunk ködéből a verőfényes élet lelkesedésébe, mozgékony tevékenység krisztusi színterére hívjon. Mi az oltáregyesületi munkát így fogjuk föl. Az is csak az Úr jelenléte átélésének a gyümölcse. Tudom, hogy Krisztus ott van az oltáron, látom, milyen környezetben (oltárterítő, kehely, szentségtartó, ciborium, köpeny, miseruha, szentségmutató stb. veszi körül) s ilyenkor megszólal bennem az együttérzés, szebbet, jobbat, méltóbbat kívánok Neki; és amikor dolgozom, Ő működik közre bennem az Isten dicsőségére. Így lesz a szentségi Jézus itt a földön továbbra is rajtunk keresztül — az Isten dicsőségének munkálója.

Aki Óvele él, abban Krisztus él. Aki Óvele dolgozik, az által Krisztus működik. Aki Óvele együtt dicsőíti az Istent, az a legharmónikusabban éneklő szerepét az Isten-dicséret fenséges szimfóniájában.

Mint az imádkozó angyalok, függesszük állhatatosan Reá a tekin-

bölcsésége nyilatkozik meg. A paradicsomban meggyűjtja mintegy a méceszt, melyet azután szüntelenül táplál a kinyilatkoztatások alapjával, sőt végre több méceszt gyűjt, nagyobb lángúakat is, annyit, ahány pró-

fétát ismer az őszövecség. Mécsvilág, de oly sokszoros, hogy fényében haladva az ember biztosan eljuthatott a Messiáshoz. Sötét éjben a csillagok, csillagos éj után a hajnalhasadás, piros hajnal után a ragyogó nap felkelte: ez volt a megváltás lefolyása. Ki ne látná ebben Isten végtelen bölcseségének működését? Az előkészület után jött a megváltás. Ez a

Legnagyobb dicsőség, mely Istent e földön általában érthette. Jézus élete, tana és alkotása, az Egyház a legnagyobb Isten-dicsőítés. Az a tan a csalhatatlan igazság s az Egyház a legszebb élet nevelője. A vértanui pálmák s a szüzességi liliomok az Isten földi dicsőségének koszorúi. S a Megváltó vére még most is mossa a lelkeket és megtermékenyíti azokat nemes elhatározásokkal. Minden lélek, amely beleáll ebbe az éltető Golf-áramba, Isten dicsőségének eszköze és előmozdítója. Az Oltáregyesület ilyen lelkeket nevel. Azokat toborozza fehér zászlaja alá, akik a kegyelmi élet aranykapcsával akarnak állandóan egyesülvé lenni Jézus Krisztussal a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Ezért hódolnak előtte havi imádási órájukban, ezért gyónnak gyakran és áldoznak még gyakrabban. Lelkükben állandóan karácsony van, mert állandóan hangzik benne a betlehemi Dicsőség-ének. A legszebb, mert igazán boldogító életprogramm.

II. Békesség. Ez Krisztusnak karácsonyi ajándéka, égi hozománya. Nem is hozhatott volna értékesebbet a földre az embernek. A paradicsomi bűn feldúlta a békét Istennel, fel az emberrel, fel az önmagunkkal való békét. Jézus Krisztus helyreállította újból a békét Istennel. Saját vérént ontotta ki, ki az utolsó cseppig annak az igazságosan haragvó Istennek megengesztelésére. S oltárt emelt, melyen titokzatosan folytatja ez engesztelést a világ végéig. De teremtett békét az emberek közt is, mert ledöntötte a választó falakat ember és ember között, felmagasztalta a testvéri szeretetet és a főparancs mellé állította ikertestvérét: *Szeresd felebarátodat, mint tennenmagadat!* Végre meghozta a békét az egyes embernek is, a benső, a lelki békét, mert nemcsak megváltott mindenkit, hanem hátra is hagyta a megváltás kincseit mindenki számára. Ő szól hozzánk most is minden feloldozásban: *Menj békével! Bűneid meg vannak bocsátva.* S ennél nincsen balzsamosabb szó a nyelvek szótárában!

Az Oltáregyesület gyakran vezeti tagjait oda, ahol ez a békéhez szó elhangzik: a gyóntatószékbe, hogy ott megszabadulva a bűn kegyetlen terhétől, szívükben karácsonyi békével mehessenek azután az Úr szent lakomájára, a szentáldozáshoz. A legszebb, mert igazán boldogító életprogramm! Valószínű meg kitartó buzgó:ággal s buzgó kitartással, akkor az újesztendő boldog esztendő lesz. Ez a mi újévi jókívánságunk kedves olvasóinknak.

Dr. Babura László.

Az Örökimádás mélyen tisztelt munkatársainak és olvasóinak áldásos, boldog újévi kívánunk. A szentségi Jézus ragyogtasson lelkünkbe örök derűt s a megpróbáltatások idején adjon győzelemre segítő lelkiert s legyen velünk a kegyelemnek ez az asszisztenciája az újév minden napján.

Tiszteletteljes üdvözléssel

az Örökimádás szerkesztője és kiadóhivatala.

A budapesti Oltáregyesület a magyar eucharisztikus élet központja.

1. Az Oltáregyesület célja a legnagyobb távlatból nézve: Krisztus a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Ha egészen ennek a gondolatnak akarok élni, önkénytelenül két út és mód tárul elém: az eucharisztikus Jézus a lelkemben és az euch. Jézus a tabernakulumban. Ebben a tagozásban revelálódik az Oltáregyesület két nagy munkatere és csak ott teljesíti az Oltáregyesület a feladatát és csak ott lesz a katolikus hitéletben tényező, ahol ezen két irány harmónikus együttgondozása képezi az oltáregyleti életet. Bécsben az Oltáregyesületet «Paramenten-Verein»-nek hívják s mivel nem gondol másra, mint ezen név megvalósítására, nem képes a katolikus ember egész vallásos életét dirigálni, hanem megelégszik azzal a feladattal, hogy a templomoknak egyházi ruházkodási egyesülete. Pedig a római törzstársulat első szabálya így hangzik: az egyesület célja az Oltáriszentségben jelenlevő Úr Jézus Krisztus ismeretét és örökös imádását mindinkább terjeszteni. Ebben a célkitűzésben első pillanatra nem sejtett feladatok nagysága és halmaza rejlik. Se nem csendes imádás és engesztelés, se nem egyházi ornátusok készítése és elajándékozása a főgondolat. Mindez természetesen és szükségszerűen következik abból a centrális és grandiózus feladatból: Krisztust és pedig az eucharisztikus Krisztust a világgal megismertetni s továbbá az eucharisztikus Krisztus imádását folyton terjeszteni. Itt olyan nagy, középponti jelentőségű és agitativ feladatról van szó, mely, ha szívesen látja is az eucharisztikus Jézusért buzogó nők nagy táborát, segítségét és munkáját, mégis elsőben *férfiaknak* való küzdőtér. Miért szokás eucharisztikus világkongresszusokon a kongresszust befejező hatalmas szentségi körmenetet csak férfiak részvételével lebonyolítani (pl. Bécsben, Malta-szigetén)? Nem azért, mintha a női tábornak nem volna épen úgy helye a nagy szentség körül, mint a férfiak, hanem annak a ténynek az önkénytelenül való dokumentálására, hogy a szentségi Krisztus elismerése a világgal, a szentségi Krisztus uralma a szíveken, a szentségi Krisztus imádása templomainkban olyan munka és feladat, mely férfiambició és izmok számára való elsősorban. Ezt XI. Pius pápa Őszentése az ő nagy Krisztus-király gondolatának magaslatáról így mondaná: az Oltáriszentség Krisztus uralmának és uralma elismerésének leghatalmasabb lehetősége, mert záloga Krisztus istenségének, megváltói értékvalóságának és világvezéri jelentőségének. Ahol az Oltáriszentség veszendőbe ment, ott ismerhetnek Renan-féle Krisztust, ismerhetnek racionalista Harnack-Krisztust vagy páratlan értékű pedagógus-Krisztust, de nem

ismerik el benne a világmegváltó Isten-Krisztust, a «regem, cui omnia vivunt»; a királyt, kinek minden, ami él, hódol és engedelmeskedik.

Nagyon kell vigyázniok a magyar Oltáregyesületeknek, melyek sohase felejtsek el a megboldogult Káner Károly ízzó, az egész hitéletet magában hordó eucharisztikus lelkét, nehogy az osztrák Paramenten-Verein ruházati charitászává kocsosuljanak, hanem az eucharisztikus Krisztus elismertetésének, uralmának és imádásának harcös tábora lévén, ne akarják a férfivilág munkáját nélkülözni.

2. Az Oltáregyesület kettős nagy célja érdekében — ami a szentségi Jézus a lélekben és a szentségi Jézus a tabernakulumban — Magyarországon a következő szervekkel rendelkezik:

a) *Országos Oltáregyesületi Központ* (Budapest, IX., Üllői-út 77). A Krisztus-király uralmának szerve itthon. Egységes és országos kihatású erővé akarja tömöríteni a kicsiny, elszigetelt egyházmegyékre tagolt oltáregyesületeket. Az Oltáriszentség magában véve is a legtökéletesebb egységesítő erő. Szülötte a szentmisének, mely közös áldozata a kereszténységnek; a szentáldozásban pedig egy kenyéren neveli és táplálja mindazokat, kik az életben kínai falakat építenek maguk közé. Országos akcióvá, országhatáron túl tekintő nagy katolikumra, missziók, eucharisztikus nyomorát enyhítő ma a Szentatyától annyira sürgetett nagy távlatra csak a központ tudja az Oltáregyületet felemelni. Ha eddig nem sikerült minden egyházmegyének megtalálni az utat a központ felé, most meg kellene találni az egész egyházat átjáró hatalmas missziós törekvésben. Ne sajnálja gazdag templom vagy hitközség a plusszát a központ révén szegénynek juttatni, sem pedig gazdag egyházmegye ne sajnáljon adni a szegényebbnek.

Ameddig e téren valahol szűkkeblűség uralkodik, addig nincsen igazi eucharisztikus szellem, amely a szentségi Jézus önzetlen gazdagságát, mindenki iránt való egyforma isteni jóságát leheli és amelynek fáj az Eucharisztia és templomainak elhagyatottsága és szegénysége, bárhol látja azt. Ennek a nagyszívű eucharisztikus szellemnek vágányán felismerjük szent kötelességünket a rengeteg nyomorral és nélkülözéssel küzködő missziókkal szemben is. Ez a feladat tervszerűen és impozáns módon csak az országos központ révén oldható meg.

Az Oltáregyesület Országos Központjának támogatása és felkarolása magával hozza a többi országos szerv felkarolását is: aminők az Örökimádás-templom, a sajtó- és a munkadélutánok.

b) Az *Örökimádás-templom* büszkesége az országos oltáregyesületi mozgalomnak. Nemcsak a fővárosra árasztja ki áldásos eucharisztikus hatását, de a vidékre is elhatnak annak a buzgóságnak, sok imának, engesztelésnek szelleme, mely betölti a templom derült, gótikus íveit.

A Maria Reparatrix-zárda jámbor lakói ideálisan végzik az örökimádás szent feladatát. A zajos utcáról és a világ fojtó légköréből betévedő járó-kelő érzi a lelki kényszert, hogy ő is letérdeljen és meghódoljon a szentségben rejlő Úr előtt, amikor szívja ennek a szép templomnak imádságos levegőjét s látja páratlanul gondos szeretettől övezetten a legméltóságosabb Oltáriszentséget az elegáns és égbe szökellő oltáron, ahol nemcsak szárnyas kőangyalok énekelnek örök Alleluját, hanem örökimádó apácák és buzgó hívek suttognak imádságos hódolatot. A templom remek istentiszteletei, szentórái, triduumai, novénai, engesztelése, szentáldozásai kimeríthetetlen tárháza a magyar eucharisztikus buzgóságnak.

A templom országos jellegű lelkipásztorkodása égető kérdéssé teszi a lelkesedés kiépítését, munkaerővel való ellátását, mert annyi papi teendőt emészt fel a kultusz, gyóntatás s hívekkel való foglalkozás, hogy páratlanul önfeláldozó módon és odaadóan kell a templomhoz akkreditált egy-két papnak dolgoznia.

A templom forgalmát Budapesten csak a jezsuita-templom múlja felül, amelynek azonban egy egész rendház áll rendelkezésére, míg az Örökimádás-templomnak mai napig is csak egy kinevezett lelkésze van. Igaz, hogy az Úr küld oda mindig lelkes papokat, kik önzetlenül adnak szabad idejükből az Euchariszticiának.

c) Istennek hála, nívós *eucharisztikus sajtót* is tart fenn a budapesti központ. Az «Örökimádás» újság munkáját a gyermekvilágban az eleven «Jézusom Örömom» gyermekfolyóirat képviseli. Persze, ideális volna, ha a központ minél több eucharisztikus kiadványt, eredetit ép úgy, mint fordítottat tudna a könyvpiacra dobni. Addig is azonban, míg erre mód nyílik, a két újság innen a központból és az Örökimádás-templom tözsomszédságából árasztja szét az Oltáriszentség iránti buzgóság szellemét; megszólaltatja azon erényeket, melyek e szentség szeretetéből, imádságából és vételéből fakadnak a hívő lelkében; ápolja a különböző Oltáregyletek egységét s összetartozását és legkitünőbb szócsöve az Oltáregyletek országos és egyetemes akcióinak.

d) Az *oltáregyleti munkadélutánok* katexochen oltáregyleti feladatot oldanak meg: felruházni a szegény templomokat. A központban ezek kitünően vannak megszervezve és mintaképül szolgálnak a vidéki központok, illetőleg nagyobb Oltáregyletek számára. Oltáregyesületnek nem szabad a tagdíjából kész egyházi ruhát vásárolni, mert vele megcsalja, meglopja a szegény templomokat, melyek számára azon Oltáregyletek, főképen az országos központ a szóban forgó pénzürtékből szerzett nyersanyag segítségével legalább is háromszor annyit produkál, mert a munkát a munkadélutánok művészekü hölgyei ingyen nyújtják az Oltár-

egyesületnek. Ez az a tér, ahol a női világnak teljesen az Oltáregyesület s ahol a legáldásosabb szolgálatot teljesíthetik.

Az Örökimádás-templom, illetőleg Központi Oltáregyesület apácai e téren bámulatos munkát végeznek. Szükséges azonban, hogy úgy a munkában, mint az Oltáregyesület ezen teendőinek vezetésében a széles női társadalom is belevonassék, úgy amint a boldogemlékü Cziráky grófné, kinek méltó utódjai a jelen ernyedetlen elnökség és választmány, az Oltáregyesületnek e téren való hivatását és munkarendjét megalapozta. A Budapesti Oltáregyesület központi jellegének kidomborítása és diadala az egész országban sok tekintetben attól függ, hogy Budapesten egy tekintélyes és itt-ott a nyilvánosság elé is lépő választmány álljon a Reparatrix-apácákkal karöltve az Oltáregyesület élén. A nagyon elhatalmasodott és elszaporodott egyleti élet némileg visszavetette e pontban az országos központot. Azonban rajta kell lenni, hogy a hiány pótolassék, mert nemcsak az Országos Oltáregyesületnek van erre szüksége, hanem a többi egyesületnek is itt neveljenek buzgó, vallásos vezetőket. Ez utóbbi szempont igen megszívlelendő, mert üres puffogatás lesz minden olyan katolikus mozgalom, melynek élén nem állanak ízig-veéig katolikus vezetők. Ezek pedig itt nevelődnek a legméltóságosabb Oltári-szentségnél.

Lehetne még az Oltáregyesület központi palotájában fennálló és virágzó kongregációkról, lelki gyakorlatokról beszélni, melyek szintén tanúi az itt lüktető életnek, de csak a direkt oltáregyesületi vonatkozású teendők és problémák hangoztatásával kívántam úgy a központ fejlődésének, mint a vidék orientálásának szolgálatára lenni.

Dr. Tiefenthaler József.

A vadászat vége.

(Elbeszélés.)

NAGYON régen, a szép Marosvölgy gyönyörű erdőborította Hegyalján élte Kázmér úr, végeláthatlan élő- és holtbirtok ura, nagy kényelemben és bőségben napjait. Nem lehetett rossz embernek mondani. Békében élt szomszédjaival, nem bántotta jobbágyait, néhanapján jót is tett, hébe-hóba a rendes kegyúri kötelességeken felül is juttatott a templomnak. Jó katolikus volt, kötelességeit teljesítette, minden vasárnap ott volt a szentmisén, nemritkán térdelt felesége mellett az áldoztató rúcsnál... De most már jóideje, mióta meghalt felesége, az «áldottemlékü szent Margit asszony», ahogy a nép elnevezte, hogy nem ment a templomba, nem lépett az Úr házába.

A jó öreg plébános hiába beszélt neki, pedig szerette őt, taníttotta gyermekkorában, egész felnőtt ifjúkoráig a vallás alapjaira és a hittudományok magasabb igazságaira. De hiába volt minden kérő szó, minden beszéd.

A jó öreg plébánosnak nemcsak a kegyúr lelkiüdvé, de a rossz példa is, amelyet ad, okozott sok bűt és szomorúságot. A délutáni áldás után sokszor órákon át ott térdelt, könnyezve a Szentségház előtt, könyörögve, hogy ezt az ő eltévedt bárányát az Úr Jézus vezesse vissza az akolba.

* * *

Vasárnap reggel a természet a legfelségesebb hangulatban és leggyönyörűbb öltözetben ébredt. A tiszta ég derűlten mosolygott le, fű, fa és bokor ragyogó, üde díszet öltött, a virágok tarka színben pompáztak s kellemes illattal töltötték el a levegőt, a fülemile csattogó dalával üdvözölte az Egek Urát; minden növény, madár, állat, ember Isten dicsőségét zengte.

És a plébános szentmiséje előtt mégis szomorúan imádkozott térdelőjén. Elhatározta, ma tesz valamit; ő ezt nem bírja tovább. Hogy az ő neveltje, az ő lelkifia, az ő híve csak papíron legyen katolikus, az nem lehet. És katolikus-e az, aki nem jár a szentségekhez, nem jár szentmisére!? Tehet az akármilyen jót, mit ér az?!

Szombat este, áldás után, összes híveivel imádkozott, hogy a jó Isten vezesse a kegyúr lépteit, vezesse az Úr házába, az Úr oltárához.

És ma nagy dologra határozta el magát. Különös — azt mondhatni — erőszakos lépésre gondolt.

Már hetek óta minden vasárnap, amikor a gazdák már a téren gyülekezve várnak a beharangozásra, harsogó kürtszó jelzi, hogy a kegyúr vadászatra indul. Rendesen a templom előtti térre ér szolgálival, lovas kíséretével, mikor megszólalnak az Úr házába szólító harangok.

A gazdák és legények tisztelettel, de szomorúan köszöntik, ő pedig nagy élénkséggel, nagy ívben lekapva kalapját, üdvözli az összegyülteket.

* * *

De ma milyen különös! A templomajtó két oldalán rendben állnak a gazdák és legények. (Az asszonyok és leányok ilyenkor már bent vannak a templomban.) A templom kapujában pedig fényes pluvialéban áll az öreg plébános, mellette a káplán a szenteltvíztartóval; jobbra-balra a minisztránszerekek. Várják a kegyurat...

Mikor Kázmér úr a kapu elé ér, előjön az öreg, ősz P. Ambrus plébános és hangos szóval megállítja a lovon ülő nagyurat.

«Nézd, uram! Úgy emlékszem, mintha tegnap volna, hogy tanítottalak és mintha tegnap volna, látom magam előtt, milyen jó példával

jártál mindig embereid előtt. Szomorú vagyok, nagyon szomorú, hogy figyelmeztetnem kell téged. Nézd, az Úr hív házába, jöjj be és ne utasítsd vissza a meghívást. Az Isten türelmes és irgalmas, de igazságos is és egyszer elér az Ő büntető keze. Térj be, uram, még nem késő!»

A plébánosnak ez a szokatlan figyelmeztetése egy pillanatra megállította a vadászt, elsápadt, de rögtön kész volt a válasz: Ejnye, Atyám! mi nem jut eszébe — kiáltott fel. De hogy lássa, milyen jó vagyok mindjárt visszaküldöm embereimet. Ne siessen nagyon, Atyám, még, visszajönnek az evangéliumra. Lova felágaskodott s már repült is tovább. Nagyon megsarkantyúzhatta a szegény állatot.

Az öreg plébános szomorúan indult vissza a templomba; de magában azt gondolta: «Valami hatást mégis tett rá a dolog! Ismerem annyira hogy ezt észrevettem». De az eredménnyel még sem volt megelégedve.

* * *

Ünnepélyesen bűgött fel az orgona hangja, ájtatos ének szállt fel a magasba. Még a rendesnél is ájtatosabban mutatta be a szent áldozatot az Egek Urának a jó öreg plébános. Hiszen ma nagy dologra szánta el magát. Meg kell változnia a földesúrnak. A jó, jámbor nép is ezért imádkozott; tudta, mi bántja annyira atyjukat, a jó öreg plébánost.

Befejeződött a szentmise. Hálaírást végezte, térdeplőjén könnyezve imádkozott. Végre felállott s a néphez fordulva kihirdette, hogy most mindjárt, úgy ahogy van, étlen-szomjan, szentségi körmenettel mennek az erdőben levő Szűzanya szobrához. Az a tisztás, amelyen a szobor állott, volt a Kázmér úr kedvenc helye. Bement a sekrestyébe.

A nép csöndben várt. Nem mozdult. Nemsokára megjelent a plébános ragyogó, fényes vecsernyésköpenyben és megindult a menet, az ájtatos nép körmenete. Ritkán, vagy tán sohasem ment még menet ilyen célból. De hát Ambrus atya egy veszendő lelket akart megmenteni, egy bárányát akarta az Úrhoz visszavezetni.

Elül mentek az öreg gazdák, utána a legények, azután jött a plébános úr az Oltáriszentséggel és utána a fehérruhás lányok.

Ha nem akarja az Urat meglátogatni a templomban, hát eljön az Úr őhozá!

Egymásután felhangzottak az Oltáriszentséget és a szent Szűzet dicsőítő énekek.

A falun túl jó sűrű erdőben haladtak már talán egy órája. Az ének elpihent, halkán imádkozva mentek tova. A menet élén haladók egyszerre megálltak, lábuk a földbe gyökeredzett.

Rémes sikoly hasította a levegőt. A következő percben a fiatalok, de még az öregebbek is rohantak a hang irányában. Még nem érték el

a tisztást, ahonnan a hang jött, midőn a bokrok között, félig eltakarva, két rohanó alakot láttak eltűnni. De ez egy pillanat műve volt.

Midőn kiléptek a sűrűből, ott találták a földesurat szíve táján mély sebből vérezve. Hátulról szúrta le a gaz rabló a gyanútlanul reggeliző vadászt. De talán nem is reggelizett, mással volt elfoglalva.

Megtörő szemei örömtelinen ragyogtak fel, midőn meglátta a plébánost az Oltáriszentséggel, ki a menet többi tagjával most nyugodtan közeledett a haldoklóhoz.

«Most ígértem a jó Istennek..., hogy a szent Szív tiszteletére... és engesztelésül bűneimért... e helyen kápolnát emelek...; majd felépítteti ezt plébános úr helyettem... Mindannyian... tanuim vagytok..., hogy ez utolsó akaratom...» — szólt a néphez elhaló hangon. — «Plébános úr, Atyám, ... oldozzon... fel bűneim alól!»

A menet visszavonult; a plébános meggyóntatta és a hozott Szentéggel megáldoztatta a haldoklót. Valóban az Úr jött öhozzá, mert megbánta bűneit és... épen idejében érkezett.

«Nem tudták a rablók... hogy juttatnak a Mindenható színe elé épen abban a pillanatban... midőn nagyon... nagyon őszintén... megbántam bűneimet!» — beszélt folyton elhalóbb hangon.

Megfogta a plébános kezét, megszorította, ajkához akarta vinni... de e percben leejtette a kezét, szemei becsukódtak s lelke elszállt... fel-szállt az Úr színe elé.

Reiner Irma.

☞ Mexikó ☞

QEGREMEG a toll a kezünkben, amikor a még mindig dühöngő mexikói egyházüldözésnek következő égbekiáltó gonosztettéről kell jelentést tennünk. Azt tudjuk, hogy valahányszor egyházüldözés folyik, mindannyiszor a legméltóságosabb Oltáriszentség sincs biztonságban! Így van ez jelenleg Mexikóban is!

A napokban történt, hogy *Noria de Angeles* nevű mexikói helységben egy katonatiszt, aki a katolikus templom erőszakos lefoglalását intézte, elrabolta a tabernákulumból az áldoztatókelyhet is. Az elrabolt kehellyel kiment a katonatiszt a helység nyilvános parkjába és ott elfogyasztott egy doboz *sardiniát* — kenyér helyett — a *konzekrált szentostyákkal* együtt!

Ez és hasonló istenkáromló, elvetemült cselekedet váltsa ki bennünk az engesztelő szeretetet! Engeszteljünk! Szeressük az édes Jézust azok helyett is, akik ily pokoli módon megvetik Őt!

H.

Beszámolót kaptunk a tabáni fiók Oltáregyesület 1925—1926. évi működéséről. Örömmel olvastuk ezt a beszámolót és szívesen közöljük e rovatban:

Mélyen tisztelt Vezetőség!

Egy munkaév teljesítményeiről számolunk be, hogy összesítve az elmúlt esztendőben a legméltóságosabb Oltáriszentség szolgálatában végzett munkánkat, tanúságot tegyünk arról, miképen igyekeztünk az Oltáregyesület magasztos célját szolgálni.

Sajnos, az elmúlt munkaév kezdetén fiók Oltáregyesületünk munkásságát egyidőre erősebb vihar meg rázkódtatása bénította meg, melynek kitörését külső meg nem értés segítette elő, erejét azonban a tabáni fiók Oltáregyesület tagjainak egysége törte meg.

Hogy az események lefolyása semmi tekintetben korlátozva ne legyen, a fiók Oltáregyesület egész vezetősége lemondott és február 6-án tisztújításra jöttek össze a tagok, melynél az egység ismét kifejezésre jutott. A régi vezetőséget újból megválasztották egyhangúlag és reméljük, hogy most már a tabáni fiók Oltáregyesület továbbra zavartalanul, alázatos lélekkel szolgálhatja az eucharisztikus Jézust.

Hogy a tagok e magasztos szolgálathoz kegyelmet esdekéljenek, a fiók Oltáregylet közös szentségimádási óráin minden hónap harmadik vasárnapján délután 4—6-ig végzik felváltva ájtatosságukat a legméltóságosabb Oltáriszentségszine előtt. Minden hó harmadik vasárnapjának reggeli miséjén pedig közös szent áldozáshoz járulnak.

Krisztus Úrunk születését ünneplő éjféλι szentmisén ebben az esztendőben is tömegesen járultak tagjaink a szentáldozáshoz.

Néhány buzgó lélek kezdeményezésére plébániatemplomunkban ebben az esztendőben minden hónap első péntekjén tagjaink nagyszámban vettek részt a reggel fél 7 órai szentséges misén és közös szentáldozáson.

Az egyházmegye által engedélyezett szentségimádási napon, június 13-án, oltáregyesületi tagjaink mindig felváltva végzik az adorációt.

A chicagói nemzetközi eucharisztikus kongresszus alkalmából a tabáni fiók Oltáregylet is egyesülni kívánt lélekben az eucharisztikus Jézust ünneplő hívekkel és június 20., 21. és 22-én 115 oltáregyesületi tag a közös szentáldozáshoz járult.

Hiveink lelki életének mélyítését ezidén is lelkigyakorlat útján segítettük elő, melyet március hó 18.,

19. és 20-án esténként ft. Schrotty Pál ferencrendi atya tartott. Ez alkalommal plébániatemplomunk mindig zsufolásig megtelt ájtatos hívőkkel, kik a közösen végzett szentáldozás után most már lélekben megerősödve vehették fel a harcot a mindennapi élet küzdelmeivel.

Hogy az Oltáregyesület külsőleg is kifejezze azt a mélységes tiszteletet a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt, imádkozó lélekkel, kezében égő gyertyával kíséri festületileg a feltámadási, az úrnapi és eucharisztikus körmeneten a legméltóságosabb Oltáriszentséget igazgatója, ft. Radiczky Sándor vezetésével.

A fiók Oltáregyesület összejöveteleit ebben az esztendőben is minden hó negyedik hétfőjén az elnöknő lakásán tartotta ft. Radiczky igazgató úr vezetésével, aki minden alkalommal imával és lelki olvasmánnyal nyitotta meg az ülést, mely után az Oltáregyesület a folyó ügyeket és a közös munkát beszélte meg. Így ebben az esztendőben is áldozatkész lélekkel segítettek tagjaink a szentsír díszítésénél, a virágok óriási tömegével halmozva el azt.

Amellett, hogy buzgó tagjaink a plébániatemplomunk összes oltárait állandóan rendben tartják és azokat gyertyával és virággal látják el, egy-egy nagyobb ünnep alkalmával még fokozottabb mértékben áldoz az Oltáregyesület az oltárok gyertya- és virágdíszére.

Június hó folyamán munkaévünket a Gellérthegy-i barlangkápolnában felajánlott szentmisével és közös szentáldozással fejeztük be.

Ez alkalomból a barlangkápolnának négy csipkével és hímzéssel díszített oltárterítőt és négy fehérítettlen vászonból készített porterítőt ajándékoztak a tagok.

Plébániatemplomunk részére tag-

jaink áldozatkészségéből 8 drb virágvázát, 2 virágasztalt, 16 körmenetkor használandó gyertyás lámpát és egy szekrényt ajándékoztunk, melyet a sekrestyében helyezhettünk el és melyben az Oltáregyesület könyveit, gyertyáit és egyéb apróságait őrizzük.

A nyár folyamán a fiók Oltáregyesület elnöknője és alelnöknője plébániatemplomunk főoltára részére csipkéből oltárterítőt és hozzávaló ciboriumtakarót, szentségzszalót, egy új vélumot ajánlottak fel, egy régit teljesen kijavítottak és egy misemondó ruhát új előrésszel láttak el. Egy másik buzgó tag 3 drb új kehelykendőt adományozott.

Kincstárosnőnk, Witkovszky Sándorné főigazgatóné úrnő lakásán tartott munkaórákon buzgó tagjaink az összes templomi ruha javítását végezték el és egyes áldozatos lelkék a mosást is vállalták.

Kis könyvtárunk is megnövekedett ebben az esztendőben adományok által.

Radiczky Sándor igazgató urunknak ragaszkodásunk jeléül egy stólát ajánlottunk fel.

Tagjaink száma, sajnos, nem nagyon növekedett, mert a csekély hozzájárulást Tabán szegény hívei alig bírják fizetni. 267 tagunk közül 10 meghalt és 18 elköltözött.

Összes bevételeinkről és kiadásainkról a csatolt zárszámadás nyújt tájékoztatást.

Amidőn még a Nagytekinetű Központi Vezetőséget arra kérjük, hogy bennünket főleg lelki és erkölcsi támogatásban részesíteni méltóztassék, vagyunk

kiváló tisztelettel

Raditzky Sándor, a tabáni fiók Oltáregyesület igazgatója. *Szegedy Maszák Aladárné*, a tabáni fiók Oltáregyesület elnöke. *Kristofoletti Istvánné*, a tabáni fiók Oltáregyesület alelnöke.

Választmányi gyűlésünk december 13-án volt a központi lelki-gyakorlatos ház szent Erzsébet-termében. A gyűlést dr. Babura László pápai kamarás, ügyvezető-igazgatónk nyitotta meg. Beszédében az isteni Gondviselésről beszélt. Bemutatta a Gondviselést a megváltás történetében. Évezredek egyetlen éneke volt — úgy mond — a *orate coeli*. Minél közelebb jut az emberiség az «idők teljességéhez», annál többet mutatott meg a Megváltóról az isteni kinyilatkoztatás. Krisztus *egészen* megmutatja az Istenhez vezető utat. Maga az Egyház is a Gondviselés egyszerű ténye. (Ördögök, cézárók, eretnek-ségek, istentelen írók stb. megtettek ellene minden lehetőt s az Egyház áll.)

Engedjük csak dolgozni az isteni Gondviselést és köszönjünk meg most az év végén mindent, amit csak tehettünk. Azon jóleső tudat, hogy a Gondviselés örökösök fölöttünk, biztosítja állandó karácsonyi örömminket.

Szegedy-Maszák Aladárné, a választmány új tagja. A választmány nagy tetszésével találkozott az ügyvezető-igazgató azon indítványa, hogy Szegedy-Maszák Aladárnét, akinek buzgó, szép működése nemcsak az országban, hanem külföldön is jól megérdemelt elismeréssel találkozott, a választmány tagjai sorába meghívja. Annál is inkább örülünk és szívből gratulálunk

a választmány új tagjának, mert a tabáni Oltáregylet élén is évek óta a legtevékenyebb oltáregyleti munkát fejt ki és a kisegítő Kápolna-egyesület vezetésével is az Oltáregyesülettel a legkoordináltabb szellemben dolgozik fáradhatlan buzgalommal. A szentségi Jézus áldása tetézze üdvözlő jókívánásainkat.

Új fiókkoltáregyesület alakult a Pongrácz-úti «Menekültek templomának» körzetében. Péterfi József Rezső lelkész az Oltáregyesület helyi igazgatója, Kovács Jánosné pedig a főterjesztő. Az agilis és buzgó vezetőség nagy reményeket kelt a központban a fiókkoltáregyesület jövőjét illetőleg. Minden templom hitéletébe új lendületet visz az eucharisztikus élet, hisszük, hogy a Pongrácz-úton is úgy lesz és a 34 jelentkező jó példája hamarosan sokakat vonz a szentségi Jézus táborába.

Az engesztelés nagy napjait az idén január 22—30-ig tartjuk az Örökimádás-templomban. Minden nap 9 órakor lesz az engesztelő szentmise, délután egyegyed 6 órakor szentbeszéd, engesztelő ima és ünnepélyes áldás. A megnyitó ajtótosságot a bíboros hercegprímás úr Öminenciája, a befejező ünnepi áldást pedig a pápai nuncius úr Önagyméltósága fogja tartani.

Közelebbit a terjesztőnői gyűlés, illetve a napilapok révén fogunk a novenáról közölni.

Dicsértessék és áldassék most és mindörökké az Úr Jézus Krisztus a legméltóságosabb Oltáriszentségben!

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.